

3ο Γυμνάσιο Νέας Ιωνίας Μαγνησίας

ΤΑΞΗ Α2

Μάθημα : Τεχνολογία

Γενική ενότητα: Μεταφορές - Επικοινωνία

Ατομικό έργο

Της μαθήτριας Κουκουβίνου Μαρίας - Ναταλίας

Τίτλος θέματος

ΚΙΘΑΡΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΚΛΑΡΩΜΕΝΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ν. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2018-2019

Περιεχόμενα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	3
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο	4
ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΙΘΑΡΑΣ	4
1.1 . Ορισμός	4
1.2 . Είδη κιθάρας	4
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο	6
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ	6
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3ο	8
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΕΣ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΙΘΑΡΑ	8
3.1 Δομή (Μέρη)	8
3.2 Τρόπος λειτουργίας.....	10
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4ο	11
ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο	13
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 ^ο	14
ΦΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΚΙΘΑΡΑΣ	14
Η κιθάρα μου είναι έτοιμη.	16

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το θέμα της εργασίας είναι η κιθάρα την οποία επέλεξα επειδή πάντα μου άρεσε η μουσική και είμαι λάτρης του συγκεκριμένου μουσικού οργάνου. Για την ολοκλήρωση της εργασίας με βοήθησε η μητέρα μου Χρυσάνθη τόσο στην κατασκευή της κιθάρας όσο και στην πραγματοποίηση της γραπτής εργασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο

ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΙΘΑΡΑΣ

1.1. Ορισμός

Η κιθάρα είναι από τα πιο διάσημα και ευρέως χρησιμοποιούμενα μουσικά όργανα.

Πρόκειται για ένα έγχορδο μουσικό όργανο με καμπυλωτό σχήμα και αποτελείται από το κύριο σώμα το οποίο με την χαρακτηριστική οπή του χρησιμεύει και ως ηχείο για την ενίσχυση του ήχου που παράγεται από την ταλάντωση των χορδών, το μπράτσο με τα τάστα, τις χορδές και τα κλειδιά που τις κουρδίζουν με σφίξιμο.

Η κιθάρα είναι ένα όργανο συγγενικό με τη λύρα και το λαούτο, το οποίο συναντάται σε πολλές παραλλαγές ανάλογα με το είδος της μουσικής για το οποίο προορίζεται και το οποίο συμμετέχει στις περισσότερες συνθέσεις.

Οι σύγχρονες κιθάρες έχουν κατά κανόνα έξι χορδές, αν και υπάρχουν αρκετές παραλλαγές με επτά, οκτώ, δέκα, δώδεκα, ακόμα και με δεκαοκτώ χορδές, οι οποίες παίζονται είτε με τα δάχτυλα, είτε με ειδική πένα.

Από τα παλιά χρόνια χρησιμοποιείται ως μέσο ψυχαγωγίας και χαλάρωσης

1.2. Είδη κιθάρας

- 1 Κλασσική κιθάρα:** Ανήκει στα χορδόφωνα, διαθέτει έξι χορδές, χρησιμοποιείται συνήθως για κλασσική μουσική αλλά και για άλλα είδη μουσικής. Για το παίξιμο χρησιμοποιούνται τα δάχτυλα χωρίς την χρήση του αντίχειρα. Το μέγεθος μίας κλασσικής κιθάρας μπορεί να είναι συνήθως 3/4 ή 4/4.
- 2 Ακουστική κιθάρα:** Προήλθε από την κλασσική κιθάρα. Για την παραγωγή του ήχου χρησιμοποιούνται μόνο ακουστικές μέθοδοι. Τα είδη της είναι πολλά και διαφέρουν ανάλογα με την κατασκευή των χορδών. Παίζεται συνήθως σύγχρονη μουσική με την χρήση των δακτύλων αλλά και πενών. Το μέγεθος της είναι συνήθως σε 4/4.
- 3 Λαϊκή κιθάρα**
- 4 Ηλεκτρική κιθάρα**
- 5 Κιθάρα του Flamenco:** Είναι σχεδόν όμοια με την κλασσική κιθάρα. Είναι φτιαγμένη από ξύλο κυπαρισσιού και ερυθρελάτης. Ο ήχος που παράγεται είναι πιο οξύς καθώς είναι ελαφριά σε βάρος και πιο μικρή σε μέγεθος από την κλασσική κιθάρα.
- 6 Ηλεκτροακουστική κιθάρα:** Είναι σχεδόν όμοια με την κλασσική κιθάρα. Η διαφορά είναι ότι περιλαμβάνει συνήθως στην γέφυρα ένα κρύσταλλο ο οποίος μετατρέπει τις παλμικές δονήσεις των χορδών σε ηλεκτρικά σήματα ώστε να μπορεί να συνδεθεί με ενισχυτές.
- 7 Ηλεκτροκλασσική κιθάρα:** Η ηλεκτροκλασσική κιθάρα δεν είναι μία κλασσική κιθάρα στην οποία έχει τοποθετηθεί ειδικό μικρόφωνο και συνήθως ένας ρυθμιστής(equalizer) μεσαίων, μπάσων και έντασης. Το μικρόφωνο βρίσκεται κάτω από το ηχείο και είναι ρυθμισμένο να πιάνει μόνο τα ηχητικά σήματα που έρχονται από την ευθεία στην οποία

βρίσκεται. Έτσι, επιτυγχάνεται βέλτιστη ποιότητας ήχου, όταν χρησιμοποιούμε την κιθάρα με ενισχυτή. Ο τρόπος παιξίματος συνήθως παίζεται όπως η κλασική κιθάρα (με τα δάκτυλα).

8 Δωδεκάχορδη κιθάρα: Αποτελεί την κλασική κιθάρα ή ακουστική/ηλεκτρακουστική, η οποία διαθέτει δώδεκα χορδές. Χωρίζονται σε δύο κατηγορίες την κιθάρα που έχει έξι ζεύγη χορδών (το κάθε ζεύγος είναι ταυτόφωνο, δηλαδή και οι δύο χορδές του ζεύγους ηχούν στο ίδιο τονικό ύψος, όπως οι χορδές του μπουζουκιού), η οποία είναι ακουστική (ή ηλεκτρακουστική) και την κιθάρα που έχει δώδεκα μονές χορδές με διπλάσια τονική έκταση από την εξάχορδη, η οποία είναι παραλλαγή της κλασικής ή της ακουστικής/ηλεκτρακουστικής εξάχορδης.

9 Άταστη κιθάρα: Είναι σχεδόν όμοια με την κανονική κιθάρα με την διαφορά ότι δεν διαθέτει **τάστα**.

10 Μπασοκίθαρο

11 Τρες: Είδος κουβανέζικης κιθάρας με τρεις διπλές χορδές, που αποτελεί το πιο χαρακτηριστικό όργανο του κουβανέζικου Son και από την τεχνοτροπία του έχει επηρεαστεί ιδιαίτερα το παίξιμο του πιάνου στην κουβανέζικη χορευτική μουσική και ακολούθως, στην salsa.

12 Κουάτρο: Είδος μικρής κιθάρας με τέσσερις διπλές χορδές, χαρακτηριστικό της παραδοσιακής μουσικής του Πουέρτο Ρίκο και, σε λίγο διαφορετική βερσιόν, της Βενεζουέλας.

13 Πορτογαλική κιθάρα των Φάντος: Χρησιμοποιείται στην Πορτογαλία για το είδος μουσικής φάντο (μοίρα ή πεπρωμένο)

14 Γιουκαλίλι ή Ουκουλέλε ή Ούκε

15 Ρωσική κιθάρα: Είναι ακουστική επτάχορδη κιθάρα, η οποία είναι χορδισμένη σε 'G' major (σολ ματζόρε) με μια επιπλέον Ρε.(D', G', B, D, g, b, d').

16 Silent κιθάρα: Είναι ένα είδος κιθάρας με ένα στερεό σώμα ή θάλαμο που μετατρέπει τη δόνηση των χορδών σε ηλεκτρικό ρεύμα. Το σώμα της κιθάρας δεν ενισχύει τη δόνηση των χορδών σε ηχητικό ήχο. Χάρη σε αυτό, οι μουσικοί μπορούν να εξασκηθούν με ακουστικά, ή να αποκτήσουν ένα ακουστικό ήχο κάτω από τη βαριά ενίσχυση χωρίς ανατροφοδότηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η αρχαία ελληνική κιθάρα ανήκε στην ευρύτερη οικογένεια της λύρας. Ήταν δηλαδή μία λύρα κατασκευασμένη σε μεγαλύτερο μέγεθος και με πιο δυνατό ήχο. Το σώμα της αποτελούταν από 2 επίπεδες ξύλινες επιφάνειες, οι οποίες ενώνονταν με ένα ξύλινο περίγραμμα και δημιουργούσαν ένα είδος αντηχείου. Οι χορδές δένονταν στο πάνω μέρος της κιθάρας, στον ζυγό, που αποτελεί τρόπον τινά πρόγονο του σημερινού χορδοστάτη/ζυγού. Το κάτω μέρος των χορδών “γαντζωνόταν” στο κυρίως σώμα του οργάνου. Γενικά, η χρήση της αρχαίας ελληνικής κιθάρας ήταν περισσότερο λόγια, μιας και αποτελούσε το κύριο μουσικό όργανο των κιθαρωδών. Διαδραμάτισε λοιπόν σημαντικό ρόλο στη λυρική ποίηση.

Η αλήθεια όμως είναι, πως η σύγχρονη κιθάρα δεν σχετίζεται με την αρχαία ελληνική. Η κιθάρα ήρθε μαζί με το λαούτο, την εποχή του Μεσαίωνα από την Ασία στην Ισπανία μέσω των Αράβων. Και τα δύο όργανα διαδόθηκαν στην Ευρώπη από τα τέλη του 14ου αιώνα, και συνυπήρχαν για πολλά χρόνια. Επειδή η κιθάρα ήταν πιο εύκολη στο παίξιμο χρησιμοποιήθηκε κυρίως στη λαϊκή μουσική, ενώ το λαούτο και η βιουέλα (vihuela de mano) στην έντεχνη. Μετά το 1600 η δημοτικότητα του λαούτου και της βιουέλας άρχισε να εξασθενίζει. Αντίθετα, η δημοτικότητα της κιθάρας όλο και αυξανόταν. Υπήρχαν πολλοί τύποι κιθάρας, από τους οποίους ο πιο σημαντικός, γνωστός σαν guitarra esrañola (=ισπανική κιθάρα) με 5 χορδές, θεωρείται ο πρόγονος της σύγχρονης. Η 6^η χορδή της κιθάρας προστέθηκε κατά τη διάρκεια του 18ου αιώνα.

Η διάδοση της κιθάρας σήμερα σε ολόκληρο τον κόσμο είναι τεράστια. Αυτό οφείλεται κυρίως στα παρακάτω πλεονεκτήματά της:

- Είναι ένα όργανο με διπλό ρόλο, δηλαδή μελωδικό, αλλά και συνοδευτικό.
- Μεταφέρεται εύκολα, καθώς δεν είναι ογκώδης ή βαριά και κυκλοφορεί σε διάφορα μεγέθη.
- Έχει έναν διακριτικό και μη κουραστικό ήχο, που οφείλεται στην ευφυή κατασκευή της.
- Γενικά, δεν στοιχίζει πολύ ακριβά, συγκριτικά με άλλα όργανα. Βέβαια, η τιμή της ποικίλει ανάλογα με την εταιρία, το μοντέλο και τα κατασκευαστικά υλικά.

Η κιθάρα παραμένει πάντα το κύριο λαϊκό όργανο της Ισπανίας και της Λατινικής Αμερικής. Κατασκευάζεται, βέβαια, σε διάφορες τοπικές παραλλαγές. Αξίζει να σημειωθεί, πως η κιθάρα δεν είναι μέλος της συμφωνικής ορχήστρας. Συμμετέχει όμως σε εξαιρετικές περιπτώσεις, κυρίως σε έργα σύγχρονης μουσικής. Έγχορδα όργανα που συναντάμε σε ορχήστρες είναι το βιολί, η βιόλα, το τσέλο και το κοντραμπάσο, Τέλος, η ηλεκτρική κιθάρα, η οποία είναι πολύ δημοφιλής στα ροκ και ποπ συγκροτήματα, προέρχεται από την κλασική. Σ' αυτήν η αύξηση της έντασης

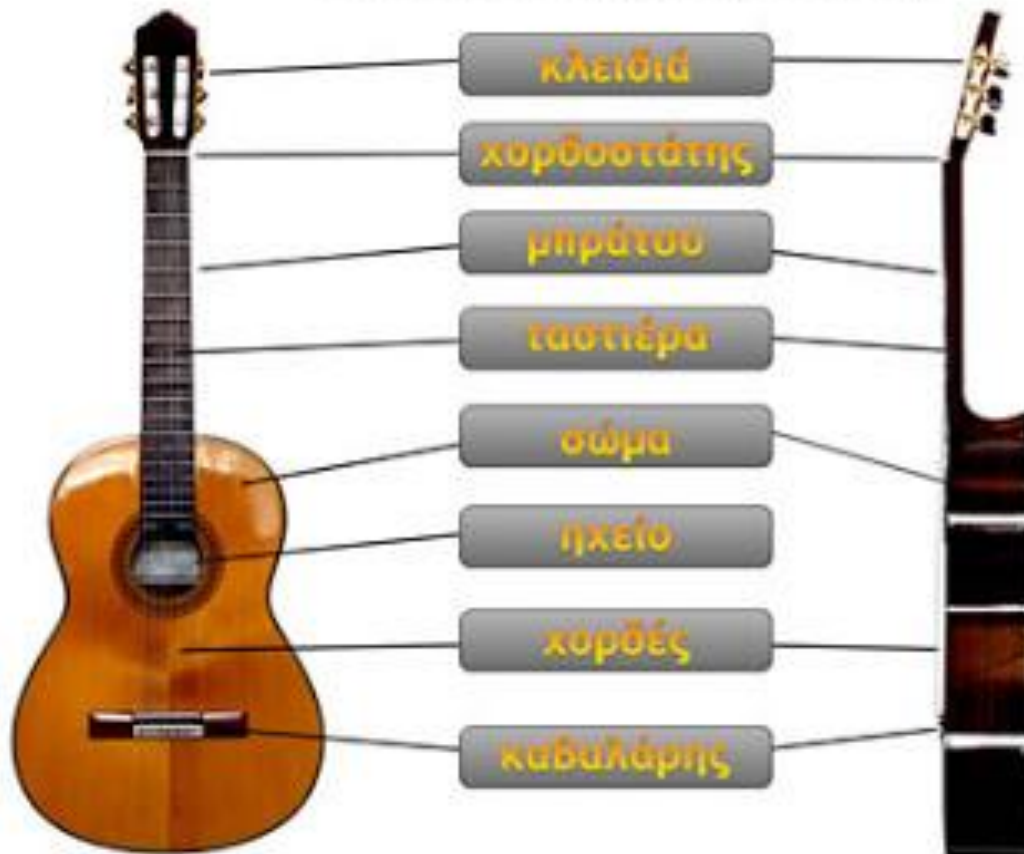
ή η μετατροπή ενός ηχοχρώματος γίνεται με τη βοήθεια ηλεκτρονικών μηχανημάτων και μεγαφώνων. Σε καμία όμως περίπτωση ο ήχος της δε συγκρίνεται με τον αυθεντικό και φυσικό ήχο μιας κλασικής κιθάρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3ο

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΕΣ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΙΘΑΡΑ

3.1 Δομή (Μέρη)

Τα μέρη της κιθάρας

Η κιθάρα αποτελείται από δύο κύρια μέρη, το **σώμα** και το **μπράτσο**.

Το **σώμα** είναι το πλατύ μέρος της κιθάρας και αποτελεί το σημείο όπου κομπλάρουν οι χορδές για να στηριχθούν σωστά. Επίσης, περιλαμβάνει τον "καβαλάρη" (ή αλλιώς γέφυρα) που τεντώνει τις χορδές πάνω από το υπόλοιπο μέρος της κιθάρας. Ταυτόχρονα χρησιμοποιείται και ως σημείο στήριξης του χεριού που χτυπάει τις χορδές.

Σε ορισμένες κιθάρες όπως στην κλασική και στην ακουστική το σώμα είναι κοίλο που χρησιμοποιείται σαν αντηχείο το οποίο ενισχύει τον ήχο της κιθάρας με φυσικό τρόπο, ενώ το ξύλο το σχέδιο και η ποιότητα κατασκευής του είναι πολύ σημαντικά στοιχεία για τον τελικό ήχο που θα βγάλει το όργανο.

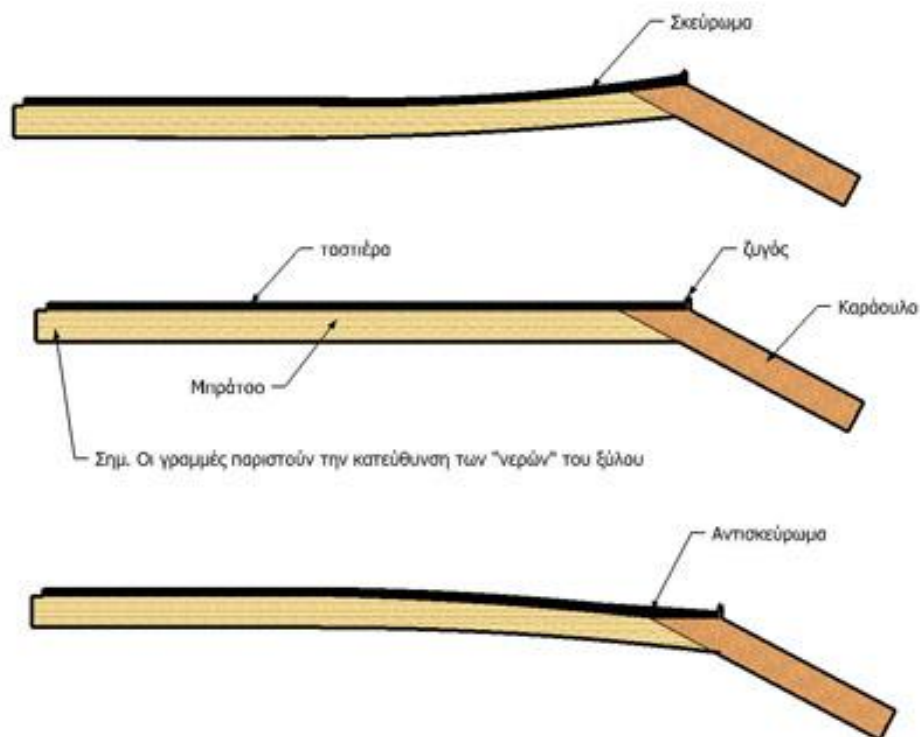
Στην **ηλεκτρική κιθάρα** είναι συνήθως συμπαγές και χρησιμεύει για την στέγαση των μαγνητών, τα ποτενσιόμετρα ρυθμίζουν ένταση και ήχο, καθώς και ηλεκτρονικά που ίσως να υπάρχουν. Και στην ηλεκτρική κιθάρα παίζει σημαντικό ρόλο το υλικό και η ποιότητα κατασκευής διότι επηρεάζουν τον τρόπο που δονείται το όργανο παράγοντας ήχους.

Το **μπράτσο** της κιθάρας είναι το μακρόστενο μέρος της, αποτελείται από την ταστιέρα, τον ζυγό και τα κλειδιά. Χρησιμοποιείται ώστε ο κιθαρίστας να έχει την δυνατότητα να μεταβάλει τον ήχο που βγαίνει από το όργανο, πατώντας τις χορδές σε διαφορετικά τάστα. Στις κλασικές κιθάρες διατίθεται ενσωματωμένο με όλη την κατασκευή, ενώ στα άλλα είδη κιθάρας (όπως στις ηλεκτρικές) μπορεί να διατίθεται και αποσπώμενο.

Ο **ζυγός** είναι το σημείο τεντώματος των χορδών απέναντι από τον καβαλάρη, ενώ τα κλειδιά είναι τα σημεία όπου καταλήγουν οι χορδές και διαθέτουν κοχλία που επιτρέπει το μεγαλύτερο ή μικρότερο τέντωμα τους, για σωστό κούρδισμα. Το πίσω μέρος του μπράτσου είναι καμπυλωτό ώστε να διευκολύνεται το πιάσιμο και η στήριξη του χεριού του παίκτη που πατάει τις χορδές, αντίθετα το μπράτσο στις ηλεκτρικές κιθάρες είναι λιγότερο καμπυλωτό.

Το **ξύλο** που υπάρχει στο μπράτσο είναι πολύ σημαντικό στοιχείο όπως και το ξύλο που βρίσκεται στο σώμα της κιθάρας. Το ξύλο για την ταστιέρα είναι συνήθως έβενος ή τριανταφυλλιά διότι αντέχει στην φθορά και δίνει καλύτερη αίσθηση παιξίματος.

Στο πίσω μέρος τοποθετούνται ξύλα που αντέχουν στις φθορές καθώς λόγω της τάσης των χορδών εύκολα μπορεί να προκύψει καμπύλωση (σκεύρωμα) στο μπράτσο. Σε μία τέτοια περίπτωση ο ήχος της κιθάρας καταστρέφεται και το παίξιμο γίνεται πολύ δύσκολο. Συνήθως στις ηλεκτρικές και ακουστικές κιθάρες τοποθετείται μέσα στο μπράτσο μία σιδερένια ενσωματωμένη ράβδος όπου η καμπυλότητά της μπορεί να ρυθμιστεί με κλειδί, επαναφέροντας τυχόν καμπύλωση του μπράτσου.

3.2 Τρόπος λειτουργίας

Με τις χορδές, όπου βρίσκονται πάνω από την ταστιέρα, παίζει ο κιθαρίστας σε διάφορα σημεία (**τάστα**) με τα δάχτυλα του ενός χεριού του εκτός από τον αντίχειρα του, αυξομειώνοντας το μήκος τους ώστε να αλλάζει ανάλογα την συχνότητα που θα πάλλονται. Με το άλλο του χέρι κάνει τις χορδές να πάλλονται, είτε τραβώντας τες με τα δάχτυλα του (χρησιμοποιώντας τα νύχια του), χωρίς την χρήση του αντίχειρα, είτε χτυπώντας τες με μία **πένα**. Ο ήχος που παράγεται δεν έχει μεγάλη ένταση γι' αυτό τον λόγο είναι αναγκαία η ενίσχυση του με φυσικό τρόπο χρησιμοποιώντας ακουστικά, όπου χρησιμοποιείται ένα αντηχείο για σώμα στην κιθάρα, ή αλλιώς με ηλεκτρονικό τρόπο χρησιμοποιώντας ενισχυτή στις ηλεκτρικές κιθάρες. Ο ενισχυτής λαμβάνει το ηλεκτρικό σήμα που παράγεται καθώς οι χορδές πάλλονται πάνω από τους μαγνήτες της κιθάρας και το ενισχύει αναλογικά ή ψηφιακά.

Ο εκτελεστής της κιθάρας ονομάζεται κιθαριστής (ή κιθαρίστας). Για να παράγει ήχο μέσω της κιθάρας, ο κιθαριστής θέτει σε παλμικές κινήσεις τις χορδές της, “τσιμπώντας” τις με τα δάχτυλα του δεξιού του χεριού (ή με ένα ειδικό πλήκτρο δηλ. πένα). Για να παράγει διαφορετικούς φθόγγους, πιέζει τις χορδές σε διάφορα σημεία με τα δάχτυλα του αριστερού του χεριού, αυξομειώνοντας έτσι το μήκος τους. Αυτό συμβαίνει και στα έγχορδα όργανα με τόξο. Η ποιότητα του ηχοχρώματος ποικίλλει ανάλογα με τον τρόπο που προκαλούνται οι ταλαντώσεις των χορδών (νύξη με την άκρη των δακτύλων, με το νύχι ή με πλήκτρο) και ανάλογα με τις τεχνικές που χρησιμοποιούνται στην εκτέλεση (*vibrato*, *tremolo*, χρήση αρμονιών κλπ.)

Η κλασική κιθάρα είναι αυτή, που σε αντίθεση με τις πιο σύγχρονες εκδοχές κιθάρας (ακουστική, ηλεκτροακουστική, ηλεκτρική) απαιτεί μια συγκεκριμένη στάση και κάποια ειδικά σύνεργα για την εκτέλεσή της. Ο κιθαριστής πρέπει να κάθεται σε μία καρέκλα, ακουμπώντας το αριστερό του πόδι σταθερά στο πάτωμα. Το δεξί πόδι υψώνεται ελαφρώς με ένα υποπόδιο και το κυρτό μέρος του σώματος της κιθάρας εφαρμόζει στον μηρό. Έτσι, η κιθάρα βρίσκεται διαγώνια σε σχέση με τον κορμό του, με αποτέλεσμα το κάθε χέρι να είναι στην κατάλληλη θέση. Το δεξί χέρι χτυπάει τις χορδές πάνω από το ηχείο και το αριστερό κλείνει τα τάστα στον βραχίονα της κιθάρας. Στην περίπτωση που κάποιος είναι αριστερόχειρας, τότε αλλάζει η φορά των χορδών και συνεπώς η φορά ολόκληρου του οργάνου, αντιστρέφεται ο ρόλος των δύο χεριών, αλλά και των ποδιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4ο

ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Στις μέρες μας –αυγή της τρίτης μ.Χ. χιλιετίας– η κιθάρα είναι αναμφισβήτητο το πιο δημοφιλές και διαδομένο όργανο στον πλανήτη. Οι λόγοι είναι ποικίλοι: ο πρώτος απ' αυτούς ότι είναι ένα όργανο αυτάρκες, αυτοδύναμο. Ένα όργανο πλήρες που δεν χρειάζεται τη βοήθεια ή τη συνοδεία άλλων οργάνων. Η κιθάρα, όπως έλεγε ο Μπερλιόζ, είναι μια μικρή ορχήστρα. Ένας δεύτερος λόγος είναι το χαμηλό κόστος της αγοράς σε σχέση με τα άλλα όργανα. Είναι το όργανο που συναντά κανείς ακόμη και στα χαμηλότερα κοινωνικοοικονομικά στρώματα. Ένας τρίτος λόγος είναι η πολυφωνία της. Η κιθάρα είναι από τα ελάχιστα όργανα που παράγουν αρμονία. Και είναι η αρμονία αυτή που ικανοποιεί, που ανακουφίζει, που ολοκληρώνει τη μουσική αναζήτηση. Ένας επίσης λόγος είναι η πολυσχιδής και πολυποίκιλη χρήση που της επιτρέπει να μετέχει σε κάθε μουσικό σχήμα. Είναι γνωστή στις μέρες μας ως εξάχορδη, οκτάχορδη, δεκάχορδη, κλασική, ηλεκτρική, τζαζ, ροκ, ακουστική, φλαμένκο, μπάσο κ.λπ. Άλλος ακόμη λόγος: η άμεση επαφή των δακτύλων του εκτελεστή με τις χορδές, που του δίνει τη δυνατότητα να ζυμώνει, να πλάθει τον ήχο με τα ίδια του τα δάχτυλα – και η ικανοποίηση που εισπράττει από αυτή την πρωτογενή αίσθηση δημιουργίας. Τέλος, ένας ακόμη λόγος είναι η πληρότητα που παρουσιάζει στη συνοδεία. Πράγματι η κιθάρα, περισσότερο από κάθε άλλο όργανο, συνοδεύει ιδανικά το τραγούδι, γιατί διαθέτει αφενός την πολυφωνία και αφετέρου τη χαμηλή ένταση του ήχου που ταιριάζει απόλυτα στην ανθρώπινη φωνή. Ένα ακόμα πλεονέκτημα είναι ακριβώς αυτό το χαμηλόφωνο, το ευγενικό, το ανθρώπινο αν θέλετε άκουσμά της. Γιατί δεν είναι η κιθάρα τελικά που ακούγεται χαμηλά αλλά τα άλλα όργανα που ακούγονται δυνατά! Σ' αυτόν το γιγαντισμό της φωνής των άλλων οργάνων, η κιθάρα διαθέτει έναν διακριτικό, κομψό και μελωδικό τρόπο έκφρασης για την προσέγγιση της μουσικής στα παιδιά

Η κιθάρα ως μέσο διαπαιδαγώγησης

Μέσα από τη σπουδή της κιθάρας ο μαθητής μπορεί να αποκτήσει ένα αισθητήριο τέτοιο που να του επιτρέπει κάποια μέρα να επιλέγει την ποιότητα. Ο ρόλος του δασκάλου δεν είναι να διδάσκει απλώς τις νότες και την τεχνική του οργάνου, αλλά με την ευκαιρία αυτή να μεταδώσει τους θησαυρούς της μουσικής, να παράσχει παιδεία.

Στην εποχή μας, εποχή της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας, του καιροσκοπισμού και του εύκολου κέρδους, της μοναξιάς, των νευρώσεων και της βίας, στην παρακμιακή αυτή εποχή του γενικευμένου marketing που όλοι μας βιώνουμε καθημερινά, η μόνη θετική πρόταση είναι η *παροχή σωστής παιδείας* που δυστυχώς στις μέρες μας συρρικνώνεται δραματικά. Είναι η υποχρέωση, είναι το καθήκον που πρέπει να κουβαλά μέσα του κάθε δάσκαλος. Με πίστη και φανατισμό. Στους δύσκολους καιρούς που πράγματι διανύουμε είναι επιτακτική ανάγκη οι δάσκαλοι να σταθούν όρθιοι και να αγωνισθούν με περισσότερη ακόμη δύναμη, με μεγαλύτερο κέφι απ' ό,τι

παλιά. Ας μην αμφιβάλλουν για την ποιότητα των έργων που διδάσκουν και ας μη γίνουν ποτέ διασκεδαστές, σαλιμπάγκοι, πανέτοιμοι να ικανοποιήσουν τις ορέξεις του κάθε 'πελάτη'. Ας κάνουν τη δική τους αυτοκριτική ως προς τα λάθη τους που πιθανώς να βρίσκονται στην έλλειψη ενθουσιασμού, συνέπειας, γνώσεων, μεθόδου, κεφιού, ενημέρωσης, επικοινωνίας κλπ. Σ' αυτό το απέραντο μουσικό σκουπιδαριό που καθημερινά μας κατακλύζει, ας δείξουν με τη στάση τους ποιότητα και μουσικό ήθος. Γιατί τελικά είναι καθήκον όλων των δασκάλων της κιθάρας να συνειδητοποιήσουν ότι είναι μουσικοί παιδαγωγοί, με τεράστια ευθύνη απέναντι στο έργο που έχουν αναλάβει. Δεν είναι τυχαίο, που η αρχαία ελληνική πολιτεία δίδασκε στους μαθητές της μουσική και τη θεωρούσε βασική εκπαίδευση των ανδρών της. Άλλωστε, η σημασία της μουσικής φαίνεται και μέσα από αναρίθμητα γνωμικά, όπως:

Μη ζωήν μετ' αμουσίας.

-Ευριπίδης, 480-406 π.Χ., αρχαίος Έλληνας τραγικός ποιητής

Οι αρνητικές επιπτώσεις της κιθάρας είναι ενδεχομένως η καταστροφή των δέντρων για την κατασκευή της και στα πρώτα στάδια της μάθησης πάνω σε αυτό το όργανο ένας πρωτάρης μπορεί να δημιουργήσει ηχορύπανση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο

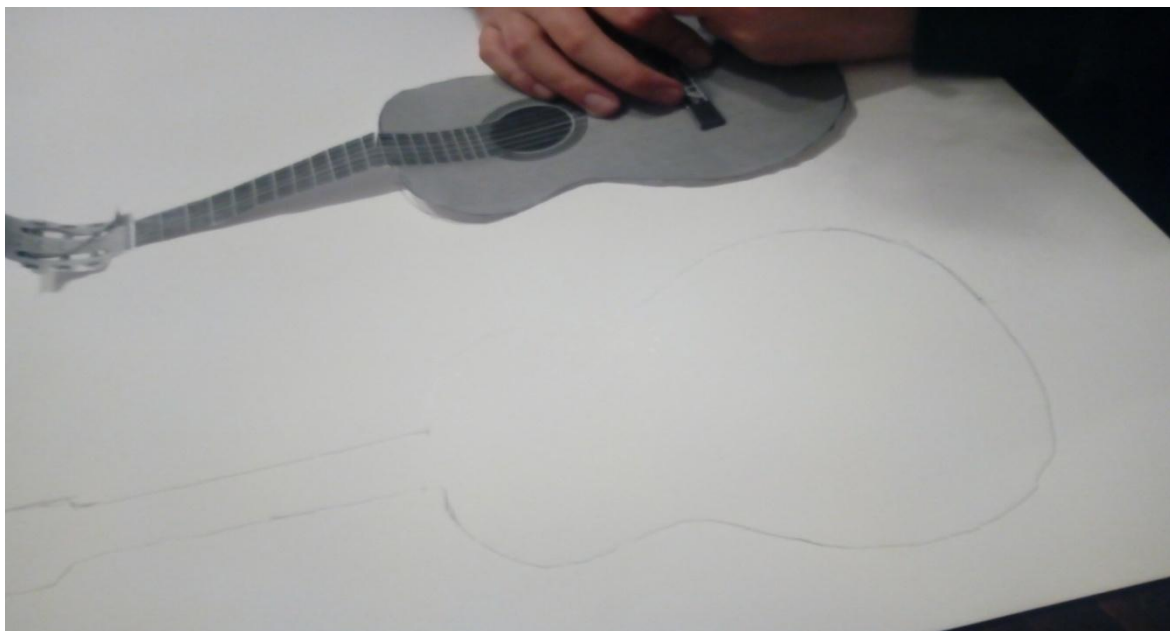
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

ΕΡΓΑΛΕΙΑ	ΥΛΙΚΑ
Ψαλίδι	Μακετόχαρτο
Κοπίδι	Σελίδα Α3 (Σχέδιο κιθάρας)
Μολύβι	Οδοντογλυφίδες
	Πετονιά
	Συνδετήρες
	Κόλλα ρευστή
	Κόλλα Stick
	Ανεξίτηλοι μαρκαδόροι

Το κόστος για την κατασκευή της κιθάρας ήταν δύο ευρώ (2,00€) και αφορούσε την αγορά του μακετόχαρτου. Τα υπόλοιπα εργαλεία/υλικά που χρησιμοποιήθηκαν υπήρχαν στο σπίτι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο ΦΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΚΙΘΑΡΑΣ

1. Αρχικά βρίσκω στο διαδίκτυο σχέδιο κλασικής κιθάρας και το τυπώνω σε χαρτί A3.
2. Φτιάχνω το σχέδιο-οδηγό της κιθάρας κόβοντάς το προσεκτικά.

3. Σχεδιάζω στο μακετόχαρτο την κιθάρα. 3 κομμάτια στο σχήμα της κιθάρας (με τη βοήθεια του σχεδίου-οδηγού), 2 χωρίς τρύπα στο κέντρο και χωρίς το μπράτσο τις κιθάρας.
4. Κόβω με το κοπίδι πάνω στα σχέδια που είχα κάνει.

5. Κολλάω τα δύο μεγάλα κομμάτια του χαρτονιού με κόλλα.
6. Κόβω 1 μικρό στενόμακρο κομμάτι από το μακετόχαρτο για να το χρησιμοποιήσω σαν γέφυρα.

7. Σχεδιάζω μία γραμμή και 6 κουκίδες στα δύο κομμάτια της κιθάρας που έχω κολλήσει μεταξύ τους.
8. Ανοίγω με μια οδοντογλυφίδα 6 τρύπες (εκεί που είχαμε σημειώσει τις κουκίδες).
9. Κάνω ακριβώς το ίδιο για το πάνω μέρος της κιθάρας.
10. Κολλάω το κομμάτι – γέφυρα στη γραμμή που σχεδίασα στο σώμα της κιθάρας.
11. Κολλάω μικρά κομμάτια οδοντογλυφίδας στο μπράτσο για τάστα.
12. Σειρά έχουν τώρα οι χορδές. Χρησιμοποιώ πολύ λεπτή πετονιά.
13. Δένω την άκρη κάθε χορδής πάνω σε συνδετήρα.
14. Περνάω τις χορδές στο πάνω μέρος έτσι ώστε ο συνδετήρας να μένει στο πίσω μέρος της κιθάρας.
15. Μετά τις τραβάω να βγουν από την κάθε τρύπα στο κάτω μέρος της κιθάρας και δένω την άκρη τους πάλι σε ένα συνδετήρα.
16. Κολλάω τους συνδετήρες.
17. Κολλάω και το τρίτο κομμάτι.
18. Τέλος κολλάω και τα δύο απλά κομμάτια που είχα κόψει στην αρχή.
19. Στη συνέχεια κάνω ένα ρετούς γύρω γύρω με το κοπίδι.

20. Κόβω μια λωρίδα μακετόχαρτο και το εφαρμόζω στην περίμετρο της κιθάρας. Μία πιο στενή λωρίδα την εφαρμόζω στο μπράτσο.
21. Τέλος βάφω την κιθάρα μου.

Η κιθάρα μου είναι έτοιμη.

Πηγές πληροφόρησης:

- ◆ <https://el.wikipedia.org/wiki>
- ◆ <http://www.music-instruments.gr/gr/arthewa9.php>
- ◆ <https://www.maxmag.gr/politismos/kithara-istoria-tou-pio-dimofilous-egchordou-organou/>
- ◆ http://musicstorytelling.blogspot.gr/2012/03/blog-post_2596.html
- ◆ <http://www.tar.gr/content/content.php?id=240>